

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.848 van 21 april 1999
in de zaak A. 43.149/X-7968.**

In zake : de gemeente HERENT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. BOES,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. RYCKAERT,
kantoor houdende te 9060 ZELZATE,
Westkade 18.

tussenkommende partij :

de b.v. MOBIL OIL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. SWARTENBROUX,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente
HERENT op 1 oktober 1990 heeft ingediend om de vernie-
tiging te vorderen van het besluit van 21 mei 1990 van
de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en
Huisvesting waarbij aan de b.v. MOBIL OIL de bouwver-
gunning wordt verleend voor het oprichten van een
benzinstation en aanhorigheden op een perceel gelegen
te Herent, Mechelsesteenweg, kadastraal bekend Sectie K,
nrs. 129g , 131e en 132;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van 26 februari 1991;

Gelet op de beschikking van 4 maart 1991 die de tussenkomst van de b.v. MOBIL OIL toelaat;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de beschikking van 18 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 9 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 maart 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. MERTENS die, loco Advocaat M. BOES verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat A. LINGIER die, loco Advocaat L. RYCKAERT verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat L. SWARTENBROUX, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het tweede middel o.m. is afgeleid uit de schending van artikel 55, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, en van het motiveringsbeginsel, "doordat de bestreden beslissing de gevraagde vergunning heeft verleend, zonder na te gaan of de aanvraag wel in overeenstemming was met de eisen van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, met name door in genen dele te onderzoeken of aan te duiden waarom de vergunning kon worden verleend ondanks het feit, dat een deel van een verkaveling bestemd voor residentiële woningbouw, door de aanvraag werd bestreken, ondanks het feit, dat de aanvraag een aantasting tot gevolg zou hebben van de landschappelijk waardevolle insnijding van de Mechelsesteenweg tussen Roeselberg en Bergen, en ondanks het feit dat de constructie te situeren was op minder dan 1 km van het gevaarlijke kruispunt tussen de overigens zeer drukke Mechelsesteenweg en de A2-autosnelweg, en in de buurt van zijstraten, op een onoverzichtelijk punt juist voorbij de helling van de Mechelsesteenweg bij de voormelde insnijding; zodat, door na te laten voormelde pertinente aspecten van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening te onderzoeken, of minstens de weerlegging ervan afdoende te motiveren, de bestreden beslissing de voormelde wetsbepalingen en algemeen beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden en berust op een onjuiste en onvolledige feitelijke grondslag";

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt :

"(...)

Het bestreden besluit, waarbij de bouwvergunning wordt toegekend, is gesteund op twee motieven. Vooreerst wordt bepaald dat het betrokken terrein volgens de bepalingen van het gewestplan Leuven is gelegen in een woongebied, dat bestemd is voor wonen, handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf.

Het project in se is derhalve in overeenstemming met de op het gewestplan aangegeven bestemming. Vervolgens wordt gesteld dat het ontwerp stedenbouwkundig aanvaardbaar is en de degelijke ruimtelijke ordening gewaarborgd is. Verweerder kwam tot dit besluit door de vaststelling dat het project voldoet aan de voorwaarden opgelegd door het Bestuur der Wegen. Het Bestuur der Wegen had immers op 14 mei 1990 een voorwaardelijk advies uitgebracht, waarbij werd bepaald dat het pompeneiland met luifel geen uitstek mocht maken op de lijn gelegen op 13 m uit de nieuwe as der baan en de shop met vulplaatsen op de lijn gelegen op 21 m uit de nieuwe as der baan. Uit het bij de bouwaanvraag gevoerde inplantingsplan is gebleken dat aan deze voorwaarden werd voldaan.

Door de hogervermelde motieven is aan de formele motiveringsplicht van artikel 55, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, voldaan.

(...)

Verweerder was niet verplicht de verschillende redenen op grond waarvan het College van Burgemeester en Schepenen van verzoekster de bouwvergunning had geweigerd, te weerleggen.

Aan de motiveringsplicht is immers voldaan wanneer de Minister de redenen afgeleid uit de goede plaatselijke ordening, die zijn beslissing rechtvaardigen, opgeeft. De Minister is evenwel niet verplicht om te antwoorden op alle argumenten die de lagere administratieve overheid heeft ingeroepen in haar beslissing.

(...)"

Overwegende dat aan de door artikel 55, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw opgelegde motiveringsplicht is voldaan wanneer de uitspraak over het bouwberoep duidelijk de met de plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende redenen opgeeft waarop de overheid haar beslissing steunt, derwijze dat het de aanvrager, desgevallend het college van burgemeester en schepenen, mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen, en dat de Raad van

State de hem opgedragen wettigheidscontrole kan uitoefenen, dat hij m.a.w. kan nagaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen;

Overwegende dat de bestreden beslissing vermeldt "dat het college van burgemeester en schepenen de vergunning heeft geweigerd onder meer om reden dat geen rekening wordt gehouden met het wegenadvies, dat de toegang tot de achteringelegen wijziging het landschap schaadt en dat de verkeersveiligheid in gevaar wordt gebracht"; dat zij vervolgens vaststelt dat het terrein door het gewestplan Leuven is bestemd tot woongebied; dat zij voorts overweegt wat volgt :

"Overwegende dat het ontwerp inhoudt dat een benzinestation wordt opgericht met inbegrip van luifel, shop en verschillende vulplaatsen; dat uit de gegevens van het dossier is gebleken dat, gelet op de ligging aan de rijksweg Leuven-Mechelen, door het Bestuur der Wegen op 14 mei 1990 een voorwaardelijk advies werd uitgebracht, in de herziene bijzondere voorwaarden duidelijk gestipuleerd dat het pompeneiland met luifel geen uitstek zullen maken op de lijn gelegen op 13,-m uit de nieuwe as der baan en de shop met vulplaatsen op de lijn gelegen op 13,-m + 8,-m = 21,-m uit de nieuwe as der baan; dat uit het bij de bouwaanvraag gevoegde inplantingsplan blijkt dat aan deze voorwaarden is voldaan; dat het ontwerp stedenbouwkundig aanvaardbaar is";

Overwegende dat de bestreden beslissing beperkt is tot de vaststelling dat het bouwontwerp de rooilijn in achtneemt; dat zij in het geheel niet aangeeft op grond van welke, met de goede plaatselijke aanleg verband houdende redenen, de vergunning kan worden verleend; dat de redengeving van het bestreden besluit tekortschiet; dat het middel inzoverre gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 21 mei 1990 van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting waarbij aan de b.v. MOBIL OIL de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een benzinestation en aanhorigheden op een perceel gelegen te Herent, Mechelsesteenweg, kadastraal bekend Sectie K, nrs. 129g , 131e en 132.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig april 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.